

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212605
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6617212605.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša, sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu K.. T. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., Ľ. T. XX, proti žalovaným 1/ R.. R. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., Q. cesta XXX/X a 2/ Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, Bratislava, Račianska 71, o náhradu škody 373,74 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/1/2017 - 202 zo dňa 24. 05. 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu voči žalovaným v rade 1/ a v rade 2/ zamietol (výrok I.).

2.1. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu 04.12.2017 domáhal náhrady škody v sume 373,74 EUR s prísl. pôvodne iba proti žalovanému v rade 1/ ako fyzickej osobe, ktorá spôsobila škodu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

2.2. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 04. 12. 2017 doručil súdu podanie označené ako žaloba o náhradu škody 373,74 EUR podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb.(Občianskeho zákonníka). V opise skutkového stavu uviedol, že zdedil nehnuteľnosť (dom), na ktorej Východoslovenská energetika a. s. (ďalej „VSE, a. s.“) v roku 2005 uplatnila nezaplatené faktúry za odber elektrickej energie. Žalobca bol dedičom nehnuteľnosti, ale nebol v zmluvnom vzťahu s VSE a. s., ktorá odmietla reklamáciu a svoj nárok uplatnila na súde. Meritum súdneho konania a dokazovania nebolo bezdôvodné obohatenie žalobcu. Žalovaný v rade 1/ konal ako sudca Okresného súdu v Lučenci, ignoroval odpor proti platobnému rozkazu a na prvom pojednávaní 23. 10. 2006 rozsudkom 5C/82/2006, v neprítomnosti žalobcu potvrdil platobný rozkaz. Východoslovenská energetika a. s. postúpila pohľadávku z rozsudku 5C/82/2006 tretej osobe a proti žalobcovi bola na Okresnom súde Lučenec vedená exekúcia 14 Er/821/2008 súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Balaškom, Exekútorský úrad Michalovce.

2.3. Škoda spôsobená v konaní 5C/82/2006 žalovaným sudcom pozostávala z istiny 76,81 EUR, úrokov a trov súdneho a exekučného konania. Žalobca navrhol, aby súd vyniesol rozsudok, ktorým vysloví, že žalovaný spôsobil škodu 373,74 EUR, ktorú je povinný nahradiť s úrokmi a trovami exekúcie, pretože bezdôvodne uznal žalobcu ako vecne pasívne legitimovaného v súdnom konaní 5C/82/2006.

3.1. Okresný súd uznesením č. k. 10C/1/2017 - 43 zo dňa 26. 04. 2018 podanie žalobcu, doručené dňa 04. 12. 2017, odmietol z dôvodu, že podanie bolo neúplné.

3.2. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/200/2018-59 z 25. 07. 2019 vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s odôvodnením, že žaloba bola uplatnená proti žalovanému v rade 1/ ako fyzickej osobe, pričom sú splnené všetky procesné podmienky na vecné prejednanie žalobou uplatneného nároku na náhradu škody proti žalovanej fyzickej osobe. Žalobca pripojil písomnosti, ktorými žalobu odôvodnil a z ktorých vyplývajú jeho domnienky a skutkové tvrdenia, že žalovaný ako sudca vydal rozhodnutie, ktoré sa stalo podkladom pre vykonanie exekúcie a z toho dôvodu žalobca uplatnil proti žalovanému aj náhradu trov exekúcie.

3.3. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí ďalej uviedol, že žalobu zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci možno uplatniť podľa zák. č. 514/2003 Z. z. iba proti Slovenskej republike, za ktorú koná príslušný ústredný orgán, pričom podaniu žaloby predchádza zrušenie nezákonného rozhodnutia a ďalší predpísaný postup. Poškodený je povinný pred podaním žaloby uplatniť nárok na ústrednom orgáne. Odvolací súd poukázal tiež na to, že v sporovom konaní, v ktorom súd rozhoduje o nároku na náhradu škody, nemá súd právomoc vyhlásiť právoplatné rozhodnutie, vydané v inom konaní, za nezákonné.

4.1. Žalobca v ďalšom konaní podaním predloženým 02. 03. 2020 navrhol vyhlásiť právoplatný rozsudok Okresného súdu v Lučenci vo veci 5C/82/2006 za nezákonné rozhodnutie a navrhol ako žalovaného v rade 2/ Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti. Uviedol, že návrhom z 25. 11. 2008 požiadal Ministerstvo spravodlivosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mu vznikla v rámci exekučného konania Ex 634/2008 na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok 5C/82/2006.

4.2. Žalobca na výzvu súdu v podaní predloženom 07. 04. 2020 navrhol, aby mu škodu 373,74 EUR nahradil žalovaný v rade 2/ a aby súd rozsudkom rozhodol, že žalovaný v rade 1/ vydal nezákonné rozhodnutie.

4.3. Okresný súd uznesením č. I. 10C/1/2017-105 zo dňa 25. 05. 2020 pripustil, aby do konania pristúpil žalovaný v rade 2/.

5. Žalovaný v 1/ rade vo vyjadrení predloženom 04. 11. 2019 uviedol, že považuje žalobu za predčasnú a neodôvodnenú. Medzi žalovaným v rade 1/ ako fyzickou osobou a žalobcom nemohol vzniknúť súkromnoprávny vzťah, pri ktorom by bola daná právomoc súdu. Pokiaľ nedôjde k zastaveniu konania, navrhol žalobu zamietnuť.

6.1. Žalovaný v 2/ rade vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobcom namietané rozhodnutie vydané vo veci 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006 nadobudlo právoplatnosť 27. 12. 2006 a vykonateľnosť 02. 01. 2007 a bolo exekučným titulom v exekúcii Ex 634/2008, ktorú vykonával súdny exekútor JUDr. Jozef Blaško. Žalobou uplatnený nárok nebol predmetom predbežného prerokovania.

6.2. Žalobu navrhol zamietnuť, lebo žalobca sa domáha vyhlásenia nezákonnosti namietaného rozhodnutia, čo je žaloba na určenie právnej skutočnosti, ktorá je prípustná len za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu, z hmotného práva a taký predpoklad nebol splnený.

6.3. Pokiaľ ďalej žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., nezákonnosť konkrétneho rozhodnutia sa posudzuje podľa kritérií uvedených v § 6 zák. č. 514/2003 Z. z. Namietané rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27. 12. 2006, nebolo zrušené ani zmenené pre nezákonnosť. Žalobca nepreukázal ani to, že proti rozhodnutiu podal riadny opravný prostriedok. Žalobca tak nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia. Žalobca nepreukázal, z čoho pozostáva žalovaná suma a nepreukázal príčinnú súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a tvrdenou škodou. Vznik nákladov súvisiacich s exekúciou Ex 634/2008 spôsobil žalobca a to tým, že nepodal voči namietanému rozhodnutiu opravný prostriedok a dobrovoľným nesplnením povinnosti uloženej právoplatným súdnym rozhodnutím.

6.4. Napokon dôvodom pre zamietnutie žaloby je uplatnenie námietky premlčania práva na náhradu škody do desať rokov odo dňa, kedy bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola (mala byť) spôsobená škoda. Žalobcom namietané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. 12. 2006, premlčacia doba uplynula 27. 12. 2016, žaloba bola podaná na súde 04. 12. 2017 a voči žalovanému v 2/ rade až 02. 03. 2020.

7.1. Okresný súd žalobu proti žalovanému v rade 1/ zamietol, pretože žalobca síce zobral žalobu proti nemu v časti zaplatenia žalovanej peňažnej sumy späť, ale zotrval na žalobe, aby súd rozhodol vo veci samej výrokom, že žalovaný 1/ vydal nezákonné rozhodnutie vo veci 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006.

7.2. Dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného 1/, ktorý vydal namietané rozhodnutie ako zákonný sudca, ale v tom prípade je subjektom zodpovedným za škodu štát.

8. Žalobca sa voči žalovanému 2/ po úprave žaloby domáhal zaplattenia náhrady škody 373,74 EUR s prísl. Okresný súd žalobu proti 2/ žalovanému zamietol, pretože žalobca nepreukázal predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa právnej úpravy zák. č. 514/2003 Z. z. Žalobca predovšetkým nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia. Z pripojeného spisu 5C/82/2006 bolo preukázané, že žalobca nepodal riadny opravný prostriedok, pričom nepodanie opravného prostriedku nebolo odôvodnené osobitnými dôvodmi. Žalobca tak nepreukázal základný predpoklad zodpovednosti žalovaného v 2/ rade, ktorým je zrušenie alebo zmena namietaného rozhodnutia. Niet žiadneho rozhodnutia, z ktorého by vyplývalo konštatovanie nezákonnosti rozhodnutia 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006. Okresný súd súčasne prihliadol na vznesenú námietku premlčania práva v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Právoplatnosť rozhodnutia bola počítaná odo dňa vrátenia žalobcom neprevzatej súdnej zásielky 13. 12. 2006 a žaloba bola proti žalovanému v rade 2/ podaná 02. 03. 2020.

9. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 1 až 4, § 6, § 9, § 15, § 16 a § 19 Zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným v rade 1/ a 2/, ktorí boli v konaní úspešní, náhradu trov konania v rozsahu 100 % v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

10.1. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý namietal nesprávny procesný postup resp. procesné pochybenia odôvodnené tým, že vo veci konajúca sudkyňa nevykonala žalobcom požadované dôkazy a rozsudok vyniesla bez vylúču žalobcu. Sudkyňa legitimizovala rozsudok žalovaného v 1/ rade vo veci 5C/82/06 za asistencie ministerstva spravodlivosti. Žalobca v odvolaní žalovanému v 1/ rade vytykal jeho skutkové zistenia vo veci 5C/82/06. Konkrétne, že v tomto konaní akceptoval dôkazy žalobcu, nečitateľnú kópiu pracovného príkazu na demontáž elektromeru, nepreukázanie odobratej elektrickej energie, nedovolené vniknutie do dvora žalovaného. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu, vykonať všetky dôkazy a znovu rozhodnúť.

10.2. V replike na vyjadrenie žalovanej v rade 2/ žalobca uviedol, že vo veci 5C/82/2006 boli proti žalobcovi vynesené dva rozsudky v jeho neprítomnosti, čím bolo popreté právo na spravodlivé súdne konanie.

11. Žalovaný v rade 1/ sa k odvolaniu nevyjadril.

12. Žalovaný v rade 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny. Zopakoval, že v konaní neboli preukázané existencia nezákonného rozhodnutia, predbežné prerokovanie nároku a došlo k premlčaniu nároku.

13.1. Krajský súd konštatuje, že odvolanie žalobcu spíňa náležitosti procesného úkonu podľa § 127 ods. 1 a § 363 CSP, lebo z neho vyplýva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

13.2. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne.

14.1. Odvolanie žalobcu proti zamietnutiu žaloby voči žalovanému v 1/ rade nebolo dôvodné. Žalobca pôvodne žalobu uplatnil proti žalovanému v 1/ rade, pričom nárok na náhradu škody skutkovo odôvodnil právoplatným rozhodnutím, ktoré vydal žalovaný v 1/ rade ako zákonný sudca vo veci Okresného súdu Lučenec 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006. Zo skutkových tvrdení a žalobného petitu bolo zrejmé, že žalobca požadoval vyčíslenú škodu proti žalovanému sudcovi ako fyzickej osobe podľa všeobecnej hmotnoprávnej úpravy zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka.

14.2. Žalobca v priebehu konania podaním predloženým 02. 03. 2020 rozšíril žalobu proti žalovanej v 2/ rade (č. I. 91a), čím dal skutkový rámec na posúdenie svojho žalobného nároku podľa osobitnej úpravy v zák. č. 514/2003 Z. z.. Žalobu proti žalovanému v rade 1/ nezobral späť, pretože zotrval na tom, aby súd určil, že žalovaný v rade 1/ vydal nezákonné rozhodnutie. Žalobca si zrejme nesprávne vyložil § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého súd posudzuje, či iba samotné konštatovanie porušenia práva

možno považovať, vzhľadom na okolnosti prípadu, za dostatočné zadostučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Uvedená právna úprava sa uplatní ak sa požaduje nemajetková ujma, spôsobená nezákonným rozhodnutím.

14.3. Z tvrdeného skutkového procesného stavu vyplývalo, že súd konal o žalobe, na náhradu škody v sume 373,74 EUR s prísl. Túto náhradu požadoval už len od žalovaného v 2/ rade na rovnakom skutkovom základe. Z uvedených dôvodov okresný súd nemal dôvod zastaviť konanie voči žalovanému v 1/ rade v celom rozsahu.

14.4. Dôvodom zamietnutia žaloby proti žalovanému v 1/ rade bol nedostatok jeho pasívnej legitímácie. Bolo nesporne preukázané, že žalovaný 1/ vydal rozhodnutie 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006 ako zákonný sudca, pričom z právnej úpravy zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyplýva, že subjektom zodpovedným za škodu je výlučne štát, nie sudca (žalovaný v rade 1/), ktorý rozhodnutie vydal. Inými slovami, z rozhodnutia, ktoré považuje žalobca za nezákonné rozhodnutie, nie je možné vyvodíť súkromnoprávny vzťah a osobnú zodpovednosť zákonného sudcu za škodu, ktorú proti nemu uplatnil žalobca ako strana súdneho konania, v ktorom sudca takéto rozhodnutie vydal.

14.5. Vzhľadom na uvedenú hmotnoprávnu úpravu v zák. č. 514/2003 Z. z. okresný súd správne zamietol aj žalobu na určenie, že žalovaný v rade 1/ vydal nezákonné rozhodnutie. Dôvodom zamietnutia žaloby voči žalovanému 1/ na požadovanom určení je chýbajúca hmotnoprávna úprava, t. j. vecná legitímácia, ktorá by posúdenie veci (žaloby) tak, ako požadoval žalobca, súdu umožňovala. Zo súdneho rozhodnutia vzniká právny vzťah medzi žalobcom, ktorý bol účastníkom súdneho konania sp. zn. 5C/82/2006 a štátom, nie právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade.

15.1. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné ani voči žalovanej v 2/ rade. Skutkový rámec žalobcom požadovanej náhrady škody bol odôvodnený súdnym rozhodnutím 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006, o ktorom žalobca tvrdil, že je nezákonné. Podľa § 3 ods. 1, písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci.

15.2. To či je rozhodnutie nezákonné však nevyplýva zo subjektívneho presvedčenia a tvrdení žalobcu. Nezákonnosť rozhodnutia v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody sa posudzuje a vyplýva výlučne podľa predpokladov uvedených v § 6 zák. č. 514/2003 Z. z.

16.1. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

16.2. Žalobca nepredložil žiadne súdne rozhodnutie, ktorým by došlo k zmene alebo zrušeniu rozhodnutia 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006. Uvedené rozhodnutie sa považuje za zákonné. Prvým predpokladom na to, aby žalobca mohol žalovať o náhradu škody, ktorá mu vznikla týmto rozhodnutím je to, aby svojím aktívnym konaním, ktorým sa rozumie procesný postup v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/82/2006, dosiahol zrušenie tohto rozhodnutia a to na základe podania riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku. To však žalobca netvrdil ani nepreukázal.

17.1. Z právnej úpravy zák. č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že tvrdenú nezákonnosť súdneho rozhodnutia nemôže súd posudzovať v tomto konaní ako prejudiciálnu, predbežnú otázku, pretože súd konajúci o nároku na náhradu škody nie je príslušným orgánom v zmysle § 6 ods. 1. Z toho dôvodu bol žalobca povinný v žalobe tvrdiť a preukázať, že už v čase podania žaloby o náhradu škody existovalo súdne rozhodnutie, ktorým došlo k zmene alebo zrušeniu rozhodnutia 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006. Uvedené žalobca nepreukázal a nemohol preukázať, pretože proti tvrdenému nezákonnému rozhodnutiu sa včas nebránil, nepodal opravný prostriedok ani nežiadal o obnovu konania podľa procesných predpisov, t. j. Civilného sporového poriadku, resp. predtým podľa Občianskeho súdneho poriadku. Okresný súd s pripojeného spisu 5C/82/2006 zistil, že žalobca v zmysle § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. nepodal proti v žaloba označenému nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

17.2. Za uvedeného skutkového stavu, kedy žalobca nepreukázal zodpovednosť žalovanej v 2/ rade za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, okresný súd správne konštatoval aj premlčanie prípadného nároku žalobcu, pretože už pred podaním žaloby mu márne uplynula objektívna premlčacia doba v zmysle § 19 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorej začiatok plynul odo dňa, keď bolo žalobcovi

doručené (oznámené) sporné rozhodnutie 5C/82/2006-48 zo dňa 23. 10. 2006. Za rovnocenné fyzickému doručeniu (prevzatiu) rozhodnutia sa považuje aj fikcia doručenia, uplatnená súdom, ktorý vyznačil doručenie a právoplatnosť podľa platného procesnom poriadku. Žalobca nepreukázal, že by procesné lehoty doručenia a právoplatnosti sporného rozhodnutia a preukazujúce premlčanie nároku, boli uvedené nesprávne.

18. Okresný súd dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, že žalobca nepreukázal, že by súdne rozhodnutie, z ktorého vyvodil žalobný nárok je nezákonné a že by z toho dôvodu mal právo od žalovanej v rade 2/ na náhradu škody, resp. že voči žalovanému v rade 1/ má nárok na vyslovenie (určenie), že vydal nezákonné rozhodnutie. Krajský súd potvrdil aj súvisiaci výrok o povinnosti žalobcu nahradiť v konaní úspešnému žalovanému v rade 1/ a žalovanej v rade 2/ podľa § 255 ods. 1 CSP troj konania na súde prvej inštancie.

19. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/ a 2/, ktorým však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Žalovaná 2/ v súvislosti s vyjadrením k odvolaniu žiadne trovy nepreukazovala. Z uvedených dôvodov krajský súd žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Rozhodnutie bol v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP.